

Trang vui cười

Nguyễn bá Thành

Ngây Thơ

Cô giáo hỏi học trò :

- Lần này bài tập lại là do bố em làm phải không?
- Biết làm sao được ạ, mẹ em bận suốt ngày, làm gì có thời giờ mà giúp em?!
- !!!???

Cô giáo dặn học sinh:

- Ngày mai các em đem tới lớp một đồ dùng có liên quan đến bảo vệ sức khoẻ.
- Hôm sau, tất cả các học sinh đều mang theo mỗi người một đồ vật.
- Tuấn, em đem gì tới?
- Thưa cô, em mang băng gạc dùng để băng vết thương ạ.
- Tốt lắm. Thế còn Tèo, em mang gì nào?
- Thưa cô, lọ ê-te dùng để rửa sạch vết thương ạ.
- Giỏi. Còn Tý, em mang cái gì kia?
- Dạ, bình ôxy ạ?
- Em lấy ở đâu ra vậy?
- Dạ, của bà em.
- Thế khi em mang bình đi bà có nói gì không?
- Dạ, bà chỉ nói thêu thào là : “Không được mang đi”.
- !!!???

- Trên đường đi học về, đứa bé học lớp 4 hỏi bố:
- Bố ơi, tại sao bố với mẹ vẫn cứ nghèo hoài vậy hở bố ?
 - Tại vì con chưa ngoan thì bố mẹ chưa thể giàu được
 - Vậy bây giờ con mới hiểu vì sao ông bà nội của con đến tận bây giờ vẫn còn nghèo
 - !!!???

Ai Nhanh Hơn

Ba cậu bé ở trong sân trường đang khoe khoang với nhau về ông bố của chúng.

Cậu bé thứ nhất có bố là tiền đạo bóng đá nói: “Bố tớ nhanh nhất. Ông sút bóng về phía khung thành nhà nhưng vẫn kịp chạy về cản phá”.

Cậu thứ hai bĩu môi: “Thế thì thường thôi. Bố tớ là thợ săn, ông bắn nhằm một phát súng vào bạn săn, sau đó còn kịp chạy đến kéo ông kia tránh viên đạn”.

Cậu bé thứ ba không giấu giếm sự khinh thường: “Bố tớ mới là người nhanh nhất. Khi bị bắn một mũi tên, bố tớ từ trần gian vút thẳng lên thiên đàng, chỉ trong nháy mắt”.

